

Maya Glem
Frederiksgade 5, 4. sal
1265 København K

København den 26. marts 2014

På vegne af min familie fremsendes hermed hørings svar til udkast til forslag til lov om ændring af Lov om en Cityring af 27. februar 2014.

Min mand og jeg lever med vores 2 drenge på 11 og 8 år i få meters afstand til byggepladsen ved Marmorkirken. Vi har nu i årevis været udsat for støj af voldsom karakter 11 timer i døgnet; fra vi står op kl. 7 til det stopper kl. 18. Vi oplever ofte, at arbejdet bliver forsinket og at dele af aftener og hele weekend-dage inddrages med kort varsel. Vi oplever byggeriet som yderst generende og benytter forskellige strategier som høreværn, at høre høj musik for at overdøve larmen, at blive væk fra hjemmet så vidt muligt, for at komme igennem dagen og blive udsat for mindst mulig støjbelastning. Det skal herudover nævnes, at vores ejendom, ligesom resten af ejendommene ved Marmorkirken, er fredede, hvilket betyder at husene har de originale vinduer. Gamle glasvinduer i skæve og utætte rammer, som på ingen måde kan skærme støjen. Udover støj bevirker metroarbejdet også andre gener, at vi mangler vandtryk i vores haner flere timer om dagen, idet byggearbejdet bruger vores vand¹. Vores elektriske installationer ødelægges som følge af rystelser², og vores kloak skal renses oftere på grund af arbejdet.

Det er meget svært for os, at vi skal leve på en byggeplads frem til slutningen af 2019 (justeret i følge Transportminister M. Heunicke fra det oprindelige sluttidspunkt i 2018) og at vores børn skal lide under den sundhedsskadelige støj i 9 vigtige år af deres børneliv, nemlig i den årrække, hvor de skal lære de basale kundskaber i folkeskolen, som skal ruste dem til deres videre liv.

Den planlagte ændring af arbejdstiderne, så arbejdet fortsætter 24 timer i døgnet og syv dage om ugen, betragtes som et decideret overgreb på mig og min familie. Det er simpelthen ikke rimeligt, at vi som borgere i Københavns kommune ikke kan få ro og fred til at spise aftensmad, lave lektier, holde arrangementer i eget hjem, sove og bare leve almindeligt som andre familier pga. den voldsomme støj. Støjen er meget voldsom og generende, og det er tydeligt at vores kroppe og sind påvirkes af belastningen. Eksempelvis er det svært at koncentrere sig om det børnene siger, når samtalen foregår i et støjhelvede, som svarer til at stå på Hovedbanegården, mens togene kommer ind. Sådan lever vi morgen, middag og aften til kl. 18, med kraner, bibbende bakkende lastbiler og konstant boren. Grunden til at vi overlever det er, at støjen stopper. Støjgrænserne vurderes som et gennemsnit over tid. Alligevel skal der ikke mere til end ét kanonslag, eller en gang impulsstøj, før vi bliver vækket fra vores nattesøvn og ikke kan sove igen. Så selvom gennemsnitstøjen holdes under grænseværdierne, er 1 brag pr. nat desværre nok til at vores søvnkvalitet destrueres helt.

Det er dybt anstødeligt, hvis myndighederne ikke vil lytte til WHO og til Embedslægen, som jo netop har fremført de alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser på de nærmeste beboere, som

¹ Hofor har foretaget målinger og de er bekendt med problematikken, men de kan ikke afhjælpe

² Vores nye dørtelefon er indenfor det seneste halve år blevet repareret 4---5 gange.

det foreslåede og ekstremt støjende døgnarbejde indebærer. Jeg synes at det er absurd, at jeg som dagligt arbejder som psykolog for at skabe gode liv for de mange mennesker, der har det psykisk svært, skal udsættes for en sådan behandling, hvor de sundhedsskadelige konsekvenser er dybt alvorlige og videnskabeligt underbyggede af det samfund, som jeg dagligt tjener.

Metroselskabets troværdighed er ganske enkelt ikke-eksisterende, og i det lys kan det virke både overraskende og provokerende, at Transportministeriet overhovedet lytter til hvad der kommer af information fra den kant. Metroselskabet har allerede fra før byggeriets start kontinuerligt fejlinformeret os borgere. Arbejdet ved Marmorkirken er i al informationsmateriale normeret til max 8 år med arbejde indenfor alm. arbejdstid (7-18 i hverdage). Selvsamme arbejde ved Marmorkirken kræver tilsyneladende nu døgnarbejde ugens 7 dage. Det er tydeligt, at Metroselskabet ikke har styr på arbejdet ved Marmorkirken; et byggeri som mange har forudset vil volde alvorlige kvaler på grund af den kompakte byggeplads, kirkens sikkerhed og jordbundsforholdene.

Dette er således en opfordring om ikke at lade Metroselskabets problemer med at nå den plan, de selv har fremført som realistisk, gå ud over borgere omkring Marmorkirken, som allerede er meget plagede af den negative drejning, som deres liv har taget på grund af metrobyggeriet. Det at skulle flytte rangerer meget højt på listen over stressende begivenheder i menneskers liv, både for børn og voksne. Det er fuldstændigt urimeligt at beboerne ved metrobyggepladsen skal bruge tid og kræfter på at finde et sted at bo, når de på alle leder og kanter er taget til gidsler i denne uacceptable, ulovlige og menneskefjendske håndtering af danmarkshistoriens største anlægsbyggeri.

Transportministeren bør som et minimum sørge for at der statueres et eksempel for denne skandaløse planlægning, som savner fortilfælde i Danmarkshistorien, og holde den administrative ledelse i Metroselskabet ansvarlig for de mange ulovligheder der er begået. En ny ledelse bør dernæst se på, hvorledes byggeriet kan færdiggøres indenfor almindelig arbejdstid 7-18 i hverdage, med respect for folks søvn og helbred, hvilket, utrolig nok, aldrig har været genstand for en reel undersøgelse af uvildige instanser.

Til allersidst vil jeg nævne, at hvis vi som borgere fratages rettigheden til at klage, og "overlades til domstolene", bevæger vi os afgørende væk fra at være en retsstat og det vil være en fejlslutning af historiske dimensioner, hvis Transportministeriet rådt for usødet vælger at tro på, at det er borgerklager, og ikke dårlig planlægning, der har ført til udviklingen af denne skandale.

Mvh. Maya Glem